

Torah, Passover Day 8

Deuteronomy 14:22-16:17

You shall set aside every year a tenth part of all the yield of your sowing that is brought from the field.

You shall consume the tithes of your new grain and wine and oil, and the firstlings of your herds and flocks, in the presence of your God יהוה, in the place where [God] will choose to establish the divine name, so that you may learn to revere your God יהוה forever.

Should the distance be too great for you, should you be unable to transport them, because the place where your God יהוה has chosen to establish the divine name is far from you and because your God יהוה has blessed you, you may convert them into money. Wrap up the money and take it

דברים י"ד:כ"ב-ט"ז:י"ז

עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל־תְּבוּאֹת זְרַעֲךָ

הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה:

וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשָׁכֵן שְׁמוֹ

שָׁם מֵעֵשֶׂר דִּגְנֶךָ תִּירְשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ

וּבְכֹרֹת בְּקִרְךָ וּצְאֻנְךָ לְמַעַן תִּלְמַד

לִירְאֵה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

כָּל־הַיָּמִים:

וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדָּרָךְ כִּי לֹא תוּכַל

שְׂאֹתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם

שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

וְנָתַתָּה בַּכֶּסֶף וּצְרַתְּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ

וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:

וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּאָוֶה

נִפְשֶׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיִן וּבַשֶּׂכֶר

with you to the place that your God יהוה has chosen, and spend the money on anything you want—cattle, sheep, wine, or other intoxicant, or anything you may desire. And you shall feast there, in the presence of your God יהוה, and rejoice with your household.

But do not neglect the [family of the] Levite in your community, for he has no hereditary portion as you have.

Every third year you shall bring out the full tithe of your yield of that year, but leave it within your settlements.

Then the [family of the] Levite, who has no hereditary portion as you have, and the stranger, the fatherless, and the widow in your settlements shall come and eat their fill, so that your God יהוה may bless you in all the enterprises you undertake.

וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׂאֲלֶךָ נִפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ
שָׂם לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ
אִתָּה וּבֵיתְךָ:

וְהָלֹוִי אֲשֶׁר-בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנּוּ
כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ: {ס}
מִקְצֵה | שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא
אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה
הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ:

וּבֹא הָלֹוִי כִּי אֵין-לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה
עִמָּךְ וְהִגֵּר וְהִיתּוֹם וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבְעוּ לְמַעַן
יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֵׂה
יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: {ס}

מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה:
וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל-בֶּעַל
מִיֶּשֶׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יֵשֶׁה בְּרֵעֵהוּ
לֹא-יִגָּשׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאֶת-אָחִיו
כִּי-קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה:

אֶת-הַנֹּכְרִי תִגָּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
אֶת-אָחִיךָ תִשְׁמֹט יָדְךָ:

Every seventh year you shall practice remission of debts. This shall be the nature of the remission: all creditors shall remit the due that they claim from their fellow [Israelites]; they shall not dun their fellow [Israelites] or kin, for the remission proclaimed is of יהוה.

You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kin.

There shall be no needy among you—since your God יהוה will bless you in the land that your God יהוה is giving you as a hereditary portion—

if only you heed your God יהוה and take care to keep all this

Instruction that I enjoin upon you this day.

For your God יהוה will bless you as promised: you will extend loans to many nations, but require none yourself; you will dominate many

אָפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־כֶּךָ אֲבִיוֹן
כִּי־בָרַךְ יְבָרְכֶךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן־לְךָ נַחֲלָה
לְרִשְׁתָּהּ:

רַק אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֶנְכִי
מִצְוֶה הַיּוֹם:

כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר־לְךָ וְהִעֲבַטְתָּ גוֹיִם רַבִּים
וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם
רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ: {ס}
כִּי־יְהִי בְךָ אֲבִיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ
בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תֹאמַן
אֶת־לִבְבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יְדֶיךָ
מֵאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן:

כִּי־פָתַח תִּפְתַּח אֶת־יְדֶיךָ לְוֹ וְהִעֲבַט
תַעֲבִיטְנוּ דֵי מַחְסְרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֵר
לּוֹ:

nations, but they will not dominate you.

If, however, there is a needy person among you, one of your kin in any of your settlements in the land that your God יהוה is giving you, do not harden your heart and shut your hand against your needy kin.

Rather, you must open your hand and lend whatever is sufficient to meet the need.

Beware lest you harbor the base thought, “The seventh year, the year of remission, is approaching,” so that you are mean and give nothing to your needy kin—who will cry out to יהוה against you, and you will incur guilt.

Give readily and have no regrets when you do so, for in return your God יהוה will bless you in all your efforts and in all your undertakings.

For there will never cease to be needy ones in your land, which is why I command you: open your

הַשְׁמֵר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דְבָר׃
עִם־לִבְבְּךָ בְּלִיעַל לְאֹמֵר קִרְבָּה
שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה
עֵינֶיךָ בְּאָחִיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ
וְקָרָא עָלֶיךָ אֱלֹהֵי־הוּא וְהָיָה בְּךָ
חַטָּא:

נָתַתָּן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יִרַע לְבָבְךָ
בְּתַתֶּךָ לוֹ כִּי בְגִלְלָה | הַדְּבָר הַזֶּה
יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ
וּבְכָל מַשְׁלַח יָדֶךָ:

כִּי לֹא־יִחְדַּל אֲבִיוֹן מִקִּרְב הָאָרֶץ
עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצַוְּךָ לְאֹמֵר פֶּתַח
תְּפִתַח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לְעֵנִיךָ
וּלְאֲבִינֶךָ בְּאַרְצְךָ: {ס}

כִּי־יִמְכַר לְךָ אָחִיךָ הָעֵבֶרִי אֹו
הָעֵבֶרִיָּה וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנַת
הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֵנּוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ:
וְכִי־תִשְׁלַחֵנּוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא
תִשְׁלַחֵנּוּ רִיקָם:

הָעֵנִיךָ תַעֲנִיךָ לוֹ מִצְּאֹנָה וּמִגְרָנָה
וּמִקִּבְּךָ אֲשֶׁר בִּרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

hand to the poor and needy kin in your land.

If a fellow Hebrew man—or woman—is sold to you, he shall serve you six years, and in the seventh year you shall set him free.

When you set him free, do not let him go empty-handed:

Furnish him out of the flock, threshing floor, and vat, with which your God יהוה has blessed you.

Bear in mind that you were slaves in the land of Egypt and your God יהוה redeemed you; therefore I enjoin this commandment upon you today.

But should he say to you, “I do not want to leave you”—for he loves you and your household and is happy with you—

you shall take an awl and put it through his ear into the door, and he shall become your slave in perpetuity. Do the same with your female slave.

תִּתֶּן-לוֹ:

וּזְכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-כֵּן
אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם:
וְהָיָה כִּי-יֹאמֶר אֵלֶיךָ לֹא אֵצְא
מֵעִמָּךְ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת-בֵּיתְךָ
כִּי-טוֹב לֹו עִמָּךְ:

וְלָקַחְתָּ אֶת-הַמְרִצֵּעַ וְנִתְתָּהּ בְּאָזְנוֹ
וּבִדְלָת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאָף
לְאַמְתְּךָ תַּעֲשֶׂה-כֵן:

לֹא-יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשַׁלְּחֶךָ אֹתוֹ
חֲפָזִי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֵה שְׂכָר
שְׂכִיר עֶבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וַיְבָרְכֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

{פ}

כָּל-הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבָקָרְךָ
וּבְצֹאֲנֶךָ הַזָּכָר תִּקְדָּשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבָכָר שׁוֹרְךָ
וְלֹא תִגְזוּ בְכוֹר צֹאֲנֶךָ:

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה
בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה

When you do set either one free, do not feel aggrieved; for in the six years you have been given double the service of a hired worker.

Moreover, your God יהוה will bless you in all you do.

You shall consecrate to your God יהוה all male firstlings that are born in your herd and in your flock: you must not work your firstling ox or shear your firstling sheep.

You and your household shall eat it annually before your God יהוה in the place that יהוה will choose.

But if it has a defect, lameness or blindness, any serious defect, you shall not sacrifice it to your God יהוה.

Eat it in your settlements, the impure among you no less than the pure, just like the gazelle and the deer.

Only you must not partake of its blood; you shall pour it out on the ground like water.

אתה ובייתך:

וכי־יהיה בו מום פֶּסַח או עֹר כָּל מוֹם רָע לֹא תִזְבְּחֵנוּ לַיהוָה

אֱלֹהֶיךָ:

בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֵנוּ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר

יִחְדּוּ כַּצִּבִּי וְכַאֲיִל:

רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ

תִּשְׁפְּכֵנוּ כַּמַּיִם: {פ}

שְׁמֹר אֶת־חֻדְשׁ הָאָבִיב וְעַשִּׂיתָ

פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֻדְשׁ

הָאָבִיב הוֹצִיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִמִּצְרַיִם לַיְלָה:

וְזָבַחַת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן

וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה

לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם:

לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֶמֶץ שְׁבַעַת יָמִים

תֹאכַל־עָלָיו מִצֹּת לֶחֶם עֲגִי כִּי

בַּחֲפֹזוֹן יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן

תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ

מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

Observe the month of Abib and offer a passover sacrifice to your God יהוה, for it was in the month of Abib, at night, that your God יהוה freed you from Egypt.

You shall slaughter the passover sacrifice for your God יהוה, from the flock and the herd, in the place where יהוה will choose to establish the divine name.

You shall not eat anything leavened with it; for seven days thereafter you shall eat unleavened bread, bread of distress—for you departed from the land of Egypt hurriedly—so that you may remember the day of your departure from the land of Egypt as long as you live.

For seven days no leaven shall be found with you in all your territory, and none of the flesh of what you slaughter on the evening of the first day shall be left until morning.

You are not permitted to slaughter the passover sacrifice in any of the

וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֵר בְּכָל־גְּבֻלְךָ
שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יִלֵּין מִן־הַבָּשָׂר
אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
לְבָקָר:

לֹא תוּכַל לִזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּאֶחָד
שְׂעֵרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ:
כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְּוֹן שְׁמוֹ שָׁם
תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבוֹא
הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם:
וּבִשְׁלַחַת וְאִכְלַתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְנִיתָ
בְּבָקָר וְהִלַּכְתָּ לְאֵהָלֶיךָ:

שִׁשֶּׁת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לַיהוּה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲשֶׂה מְלֶאכָה: {ס}

שִׁבְעָה שִׁבְעַת תִּסְפָּר־לְךָ מִהַחֵל
חֲרָמֶשׁ בַּקָּמָה תִּחַל לְסֹפֵר שִׁבְעָה
שִׁבְעוֹת:

וַעֲשִׂיתָ חֹג שִׁבְעוֹת לַיהוּה אֱלֹהֶיךָ
מִסֹּת גְּדֻבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר

settlements that your God יהוה is giving you; but at the place where your God יהוה will choose to establish the divine name, there alone shall you slaughter the passover sacrifice, in the evening, at sundown, the time of day when you departed from Egypt.

You shall cook and eat it at the place that your God יהוה will choose; and in the morning you may start back on your journey home.

After eating unleavened bread six days, you shall hold a solemn gathering for your God יהוה on the seventh day: you shall do no work. You shall count off seven weeks; start to count the seven weeks when the sickle is first put to the standing grain.

Then you shall observe the Feast of Weeks for your God יהוה, offering your freewill contribution

יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
וּשְׂמִחָתְךָ לְפָנַי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָהּ
וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְהַלְוִי
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוּם
וְהָאֵלֶּמְנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכּוֹן
שְׁמוֹ שָׁם:
וּזְכַרְתָּ כִּי־עַבְדַּתְּ הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם
וּשְׂמֵרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה: {פ}
חֹג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת יָמִים
בְּאֶסְפָּךְ מִגֵּרְנֶךָ וּמִקִּבְּךָ:
וּשְׂמִחָתְךָ בְּחֻגְךָ אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ
וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהִיתוּם
וְהָאֵלֶּמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ:
שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲגַל לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי
יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ
וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ
שְׂמֵחַ:

according as your God יהוה has blessed you.

You shall rejoice before your God יהוה with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite in your communities, and the stranger, the fatherless, and the widow in your midst, at the place where your God יהוה will choose to establish the divine name.

Bear in mind that you were slaves in Egypt, and take care to obey these laws.

After the ingathering from your threshing floor and your vat, you shall hold the Feast of Booths for seven days.

You shall rejoice in your festival, with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite, the stranger, the fatherless, and the widow in your communities.

You shall hold a festival for your God יהוה seven days, in the place

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים | בַּשָּׁנָה יֵרְאֶה
כָּל־זְכוּרָךְ אֶת־פָּנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמִּצּוֹת
וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא
יֵרְאֶה אֶת־פָּנָי יְהוָה רִיקִים:
אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ: {ס}

that יהוה will choose; for your God יהוה will bless all your crops and all your undertakings, and you shall have nothing but joy.

Three times a year—on the Feast of Unleavened Bread, on the Feast of Weeks, and on the Feast of Booths—all your males shall appear before your God יהוה in the place that [God] will choose. They shall not appear before יהוה empty-handed, but each with his own gift, according to the blessing that your God יהוה has bestowed upon you.

)